

Fisk foran olje

I de sårbare havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja må vi velge mellom oljevirkosomhet eller fiskeri. Norge kan ikke bli evig avhengig av en ressurs som ikke er evig. Derfor setter SV de fornybare fiskeriressursene foran oljevirkosomhet og kortsiktig gevinst.

Norge er en av Europas desidert viktigste fiskerinasjoner. En lang kyst og mange fjorder gir Norge gode forutsetninger for å høste rikelig fra havet. Det gir et stort potensial, både med tanke på eksportinntekter og økt sysselsetting i kystsamfunnene. Allerede i dag utgjør fiske og videreforedling av viltfanget fisk nesten 25 000 årsverk, og eksportverdien er 22 milliarder kroner på landsbasis. Omtrent to tredjedeler av verdiskapingen skjer i Nord-Norge, hvor næringa skaper rundt 17 000 årsverk. I noen toppsesonger i Nord-Norge, har det vært rekordomsetning av torskefisk på første hånd, til fisker, på rundt 300 millioner kr pr uke.

Både leting, utvinning og transport av olje er risikabelt for fiskeriressursene og miljøet i havet. Havområdet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja er helt unikt og viktig å ta vare på. Det er fødestua til den rike og store torskebestanden og det er leveområdet til fire av verdens ti største fiskebestander. På det smaleste er kontinentalsokkelen kun 20 kilometer brei. I følge Havforskningsinstituttet fins det ingen andre steder i verden der et så lite område er så viktig for store og viktige fiskebestander.

Det er ikke plass til både fiskerinæringen og oljeindustrien på den smale sokkelen utenfor Lofoten Vesterålen og Senja. Rådet fra forskere og fagdirektorater er klart: Området er for sårbart for oljeutvinning. Norge har som mål å være verdens fremste sjømatnasjon. Det forplikter oss til varig bruk av området. SV vil trygge og videreutvikle varige arbeidsplasser innenfor fiskeri.

Det er langt viktigere enn å satse på noen få tidsavgrensede arbeidsplasser knyttet til oljeboring.

Mørebankene er fødestua. SV ønsker også at Mørebankene skal være oljefritt. SV mener også at det ikke bør åpnes for ny oljeboring i Skagerak.

Fiskeressursene tilhører fellesskapet og må forvaltes til beste for fellesskapet, for framtidige generasjoner og for lokalsamfunna langs kysten slik det er nedfelt i havressursloven.

Kystfiskeflåten, og spesielt den minste flåten, er viktige for sysselsetting og aktivitet i kystsamfunnene. Den er miljøvennlig, den kan levere god kvalitet i nær kontakt med landanlegg, og den bidrar til rekruttering til næringen og at folk kan bo i distriktene. SV er derfor mot ytterligere strukturering, spesielt i den minste flåten.

Erfaringene med ordningen hvor fiskerne etter forhandlinger har siste ordet i fastsettelsen av råvareprisen har vært en suksess. Salgslagene har benyttet råfiskloven til å fastsette en markedsriktig og god inntekt til fiskerne uten å etablere for høye råvarepriser i Norge. Salgslagene må derfor fortsatt ha siste ordet ved fastsettelse av minstepris

Dagens kvoteordning og prisen på fartøy gjør rekrutteringen til kystfisket vanskelig. SV ønsker at ungdom som vil ut i kystfisket skal få mulighet til det gjennom at staten bidrar med investeringstilskudd til kjøp av første båt, og at det etableres kvoteordninger for ungdom som vil inn i næringen. Fisk er framtida, da må rekrutteringen sikres.

Manglende lønnsomhet i landindustrien bør møtes med satsinger på kvalitet, på utvikling av nye produkter og markeder, som gir bedre betalt og på markedsføring. SV ønsker å utvikle foredlingsindustrien gjennom et sterkere samarbeid mellom fiskeindustrien og forskningsinstitusjonene. Det må også

utvikles ordninger som premierer kvalitet og leveranser av fersk fisk. Ordningen med det tidligere statlige "Line egnetilskuddet", må gjeninnføres. Dette for å stimulere til fangst av høykvalitets fisk.

Initiativ for miljøsertifisering for å gi kvalitet og merverdi i kystfiske må følges opp av Fiskeri- og Kystdepartementet. Det må bl.a. vurderes en nordisk ordning med økologisk sertifisering av villfanget fisk på linje med det som finnes for økologisk akvakultur og landbruk.

Trålerne har fått unntak fra deltakerloven for å sikre råvarer til industrien på land. Nå prøver trålrederne å få beholde sine fordeler uten å følge opp sine forpliktelser. Det kan ikke aksepteres. Leveringsplikten må bestå og skjerpes inn, eller så må ressursene reforddeles til andre.